

ਸੁਧੀ ਰੰਜਨ ਦਾਸ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਐਨ.ਐਚ. ਭਗਵਤੀ, ਟੀ.ਐਲ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਾ ਅਈਅਰ,
ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ, ਜੇ.ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਨੀਮਲਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ

ਸੈਕਿੰਡ ਪੰਜਾਬ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1955 ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ: 333 ਤੋਂ 335

ਨਾਲ

1956 ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 203, 182, ਅਤੇ 65 ।

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV) — ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅੰਤਰਗਤ ਹੈ — ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 19, ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) — ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ — ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ- ਕੀ ਵਿਧਾਨਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ — ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ—ਦੇ ਫੰਕਸ਼ਨ-ਪੁਰਸਕਾਰ-ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਜਾਂ ਸੌਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ—ਅਨੁਭਾਗ (2)—"ਉਦਯੋਗ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ—ਕੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 27 ਅਤੇ 29 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ — ਦੀ ਉਸਾਰੀ — ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਯਮ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਅਜ਼ਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੌਕਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ। ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋ ਕੇਸ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਲਾਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਰਬੋਤਮ ਵਿਵੇਕ ਦੀ

ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਵੇਕ ਇੱਕ ਬੇਰੋਕ ਜਾਂ ਬੇਕਾਬੂ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜੋ ਹੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀਆਂ, ਛਾਂਟੀ ਅਤੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਆਦਿ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਬੋਰਡ ਆਫ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਅਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ

ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਵੇ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਉਹ ਅੰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 (ਆਈ) (ਐੱਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣ ਪਰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਾਹਰ ਟਕਰਾਅ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖ਼ਤਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਬੋਨਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਉਦਯੋਗਿਕ

ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਅਖੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ, ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ "ਅਧਿਕਾਰਾਂ" ਅਤੇ "ਗਲਤੀਆਂ" ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਲਕਿ ਅਨੁਚਿਤ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਕਿਰਤ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਲਚਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ

ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਜੇ) ਵਿੱਚ "ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ 1935 ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 27 ਅਤੇ 29 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

1955 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 131-133 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ।

(ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ)।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।—ਸ੍ਰੀ. ਵੇਦ ਵਿਆਸ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਮੈਸਰਸ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਐਮ. ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

1956 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 203 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।—ਸ੍ਰੀ. ਵੇਦਾ ਵਿਆਸ, ਸੇਨੀਓਰੀ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਮੈਸਰ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਬੀ.ਪੀ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ)।

ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ, ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ: 182 ਅਤੇ 1956 ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ: -

ਸ੍ਰੀ ਵੇਦ ਵਿਆਸ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਮੈਸਰ ਐਸ. ਕੇ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਐਨ. ਐਚ. ਹਿੰਗੋਰਾਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ

2 ਲਈ—ਨੀਰ. ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ। (ਮੈਸਰਸ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਟੀ. ਐੱਮ. ਸੇਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ)।

ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਲਈ 1956 ਦਾ ਨੰਬਰ 182 ਅਤੇ 203: -

ਮੈਸਰਜ਼ ਸਾਧਨ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤਾ, ਬਾਵਾ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਨਾਰਦਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 333 ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ: - ਮੈਸਰਸ ਪੋਰਸ ਏ. ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਟੀ. ਐੱਮ. ਸੇਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਭਗਵਤੀ, ਜੇ.-ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵਾਲੀ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (1947 ਦਾ XIV) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਦੇ ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਕਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੰਜਾਬ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 1955 ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 335 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਕੋਲ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1955 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ 333 ਅਤੇ 334 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਉਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.1 ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। 1 ਅਤੇ 2 ਸਰਟੀਓਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ- ਨੰਬਰ 1 ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਰਿੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਧਾਰ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਐਲ ਐਕਸ ਵੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ ਈ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ "ਕਪੜਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮ) ਐਕਟ, 1951 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਉਦਯੋਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਫੜੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਅਵੈਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਉਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ

ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਫਲਸ਼ੋ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ, ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਿਸ ਨੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਰਸਵਤੀ ਸ਼ੂਗਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅੱਗੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸਟੇਅ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਰਸਵਤੀ ਸ਼ੂਗਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1955 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1955 ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਮਿਤੀ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ,

ਸਰਸਵਤੀ ਸੂਗਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅੰਤਰਗਤ ਸੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ "ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ"। ਏ 1 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ! ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 2 ਮਈ, 1955 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 1 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਬਾਰੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:--

“ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਆਪਹੁਦਰੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਖਰੇਵੇਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(ਆਈ)(ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ, ਤੇਜ਼, ਮਹਿੰਗਾ ਅਤੇ ਘੱਟ

ਬੋਝਲ ਹੈ।

ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 333, 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 203 ਸੀ 1956 ਦੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਪਰ ਢੁਕਵੀਂ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੋ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ 15 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1956 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 182 ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਹਵਾਲਾ, ਮੰਡਮ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। /ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਉਕਤ ਹਵਾਲਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ।

ਸਰਸਵਤੀ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਇੰਡੀਅਨ ਸੂਗਰ ਜਨਰਲ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਪੰਜ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 1956 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 65 21 ਮਾਰਚ, 1956 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਭੇਜੇ

ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 15 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 15 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਥਾਈ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਰਸਵਤੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ 200 ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਨੇ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਸਵਤੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਉਦਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1956 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 182 ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ 1995 ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 333 ਤੋਂ 335 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1956 ਦੀ 182 ਅਤੇ 1956 ਦੀ 65 ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1956 ਦੇ 203 ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 1955 ਦੇ 333 ਤੋਂ 335 ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਾਂਝਾ ਨਿਰਣਾ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਆਖਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾ 32 ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਐਕਟ, 1956" (1956 ਦੇ X X X V I) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਭਾਗ 2 (ਜੇ) "ਉਦਯੋਗ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਵਪਾਰ, ਉੱਦਮ, ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਲਿੰਗ, ਸੇਵਾ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਹੈਂਡੀਕਰਾਫਟ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਕੇ) ਇੱਕ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ। ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ II ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਨ (1) ਵਰਕਸ ਕਮੇਟੀ, (2) ਸਮਝੌਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, (3) ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ (4) ਜਾਂਚ ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ (5) ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਰਕਸ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਨਿਯਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤਾਂ

ਜਾਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਮੱਤਭੇਦ ਨੂੰ ਰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਵਰਕਸ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਨਸਿਲੀਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਪਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ III ਬੋਰਡਾਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"10. (1) ਜਿੱਥੇ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, -

(ਏ) ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੋ; ਜਾਂ

(ਸੀ) ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਪਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜੋ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ

ਕਰਨਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਅਧਿਆਇ IV ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਝਗੜੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਦੇ ਸੁਖਾਵੇਂ ਹੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਾਲਾਤ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ। ਜੇਕਰ, ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਝਗੜੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਣ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ / ਝਗੜੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ। ਜਾਂਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਆਂ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅਮਲੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਭਾਗ 19, ਉਪ ਧਾਰਾ (3), (4) ਅਤੇ (6) ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ: -

"19. (3) ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਉਕਤ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਵਧੀ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ:

ਬਸ਼ਰਤ, ਅੱਗੇ, ਇਹ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਉਕਤ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਧੀ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(4) ਜਿੱਥੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਵਾਰਡ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਬੰਦ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਜਾਂ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ "।

ਅਧਿਆਇ V ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀਆਂ ਕੀ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ V-A 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਐਕਸ ਐੱਲ III ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਅਤੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ

ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੀ, ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਕਸ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਮਤਭੇਦਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਰਕਸ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਉਪਾਅ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫ਼ਾਈ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ 'ਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਲਾਹ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਆਫ ਕੰਮੀਲੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ 2 ਜਾਂ 4 ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼

ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਜੋ ਇਹ ਦੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਦਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਪਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਇਨਕੁਆਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਉਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ

ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ।

ਇਹ ਉਹ ਕਦਮ ਹਨ ਜੋ ਬੋਰਡਾਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲੜੀਵਾਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ। ਕੀ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਵਿਘਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਜੇਕਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ, ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ "ਬੁਰੀ ਅੱਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਮਾਨ ਹੱਥ ਨਾਲ" ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(ਐੱਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ; ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਇਲਾਜ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਫ਼ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਫ਼ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਘੱਟ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਘੱਟ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ

ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਆਪਣੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਘੱਟ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੌਕਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ। ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋ ਕੇਸ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਲਾਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਰਬੋਤਮ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਵੇਕ ਇੱਕ ਬੇਰੋਕ ਜਾਂ ਬੇਕਾਬੂ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ

ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਭਾਗ 2 (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜੋ ਹੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀਆਂ, ਛਾਂਟੀ ਅਤੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਆਦਿ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲਾਤ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ

ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇ ਹਨ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ। ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (4) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅੰਤਿਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ

ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਵੇ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਉਹ ਅੰਤ ਹੈ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 10, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1) (ਐੱਫ) (ਜੀ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਅਟੁੱਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚਲੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ

ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, ਦਿ ਵਰਕਮੈਨ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ। ਇਹ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਛਾਂਟੀ ਅਤੇ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੱਛਮੀ ਇੰਡੀਆ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬਈ (1) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਦਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੰਬਰ 2, ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਫਾਊਂਡਰੀਜ਼ ਲਈ, ਫੋਰਟ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ, ਮਦਰਾਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਿਲਸ ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਦਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੰਬਰ 2, ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਫਾਊਂਡਰੀਜ਼ ਲਈ, ਫੋਰਟ ਸੇਂਟ ਜਾਰਜ, ਮਦਰਾਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (3)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕੰਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਪਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੁਡਵਿੰਗ ਟੇਲਰ ਦੁਆਰਾ 'ਲੇਬਰ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਂਡ ਕਲੈਕਟਿਵ ਸੋਢੇਬਾਜ਼ੀ, ਖੰਡ 1 ਪੰਨਾ 536' ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਫਿਰ ਵੀ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ, ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਸਾਲਸੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ"।

ਇਹ ਸਸਕੈਚਵਨ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਈਸਟ ਆਇਰਨ ਵਰਕਸ, ਲਿਮਟਿਡ (1) ਦੇ ਲੇਬਰ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੌਕਰੀਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ:-

“ਬੋਰਡ (ਲੇਬਰ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਬੋਰਡ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਬਹਾਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਰਤ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਜੋਂ ਸਮੂਹਿਕ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇਸ ਨਵੀਂ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜਮੰਨਰ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਮਦਰਾਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 388 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ:-

"ਸਾਰੇ ਹਾਲੀਆ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਮਾਲਕ ਅਤੇ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਣ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਰੂਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ, ਬਿਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਕਰਾਅ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖ਼ਤਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਐਕਟ, 1919 ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਝਗੜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ ਐਕਟ, 1896 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡਾਂ ਲਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਐਕਟਾਂ 'ਤੇ ਮਾਡਲ ਹੈ"।

ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ। ਨੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਬੋਨਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਖੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਾਕਤ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ [ਮਿੰਕਿੰਗ-ਫੰਡ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਫੀਲਡ (1)¹ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇਖੋ], ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਾਲ ਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ; ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੀਮਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ

ਲਚਕਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤਸ਼ੱਦਦ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਡਿਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ "ਅਧਿਕਾਰਾਂ" ਅਤੇ "ਗਲਤੀਆਂ" ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਗਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਨੁਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਰਤ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਲਚਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੇ) ਵਿੱਚ "ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਲਾ, 1935 ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ 29 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ "ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ:- ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ

ਮਜ਼ਦੂਰ ਝਗੜੇ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, "ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਗੈਰ-ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੇ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਗੈਰ-ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ, ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਉਦਯੋਗ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਗੈਰ-ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ "ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਇੰਦਰਾਜ਼ 29 ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੇ "ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਮਾਣ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਜਾਂ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਵੇਖਣਾ ਪਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਜਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ 29 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਐਕਟ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 27 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (j) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ "ਕਿਰਤ ਦੀ ਭਲਾਈ, ਕਿਰਤ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਸਿਹਤ ਬੀਮਾ, ਅਵੈਧ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ, ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ। "ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਿੰਗ, ਸੇਵਾ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਦਸਤਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਿੱਤੇ ਜਾਂ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ 29 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਸਾਰੀਆਂ ਸਨਅਤੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ "ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ 1955 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 333, 334 ਅਤੇ 335 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 203, 182, ਅਤੇ 1956 ਦੇ 65 ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1955 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰਬਰ 333 ਤੋਂ 335 ਵਿੱਚ

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1956 ਦੇ 203, 1956 ਦੇ 182 ਅਤੇ 1956 ਦੇ 65 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਓਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Mohit.